

РЕШЕНИЕ

№ 3338

гр. София, 29.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 26.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

като разгледа дело номер **5796** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.111 от ЗИНЗС във връзка с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Т. Х. Д. срещу Заповед № 251 от 16.06.2020г. на и.ф. Началник на Затвора- [населено място].

Жалбоподателят в проведеното публично съдебно заседание на 26.06.2020г. поддържа своята жалба, като излага, че не е извършил нарушението, каквото му е преписано и вменено. Моли съдът да отмени заповедта, като неправилна и незаконосъобразна.

Ответникът- Началник на Затвора- [населено място] се представлява от юрк.Д. М., която оспорва жалбата. По същество излага доводи за законосъобразност на акта, като издаден от компетентен орган, в пределите на неговата власт и при правилно приложение на материалния закон и неговата цел.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Изготвена е била докладна записка изх. № 531/27.05.2020г. от младши инспектор Ц. П. П., от данните по която се установява следното: на 26.05.2020г. в 9.45 часа при него е дошъл лишеният от свобода Велико С. Х., който му е съобщил, че се чувства зле и желае да бъде прегледан от лекар. Заведен е бил до лекарския кабинет, като пред д-р А. е съобщил, че на 25.05.2020г. е бил бит от Т. Х. Д.. Казал, че го е било

страх да съобщи по-рано, за да не го чуе някой от групата. По лицето му нямало видими следи от травми. При извършения преглед д-р А. е констатирал наранявания на гърба, лява ръка и ляво бедро, като е бил издаден формуляр за регистриране на травматични увреждания. Пръчката, с която е бил бит Велико Х. е била иззета с протокол № 100/26.05.2020г .

Представена е и докладна записка изх. № 667/12.06.2020г. от И. Н.- ИСДВР на 4-та група в ЗО „К.“. В нея са обективирани следните сведения: На 25.05.2020г. около 17.00 часа Т. Х. Д. влиза във 2-ро спално помещение на 4-та група и с пръчка от дърво нанася многократно удари по тялото на Велико Х.. Въз основа на видеонаблюдението от камерите се установява, че жалбоподателят многократно влиза във всички спални помещения, вкл. и във 2-ро спално помещение. Твърденията на Велико Х., че е бил бит от жалбоподателя се потвърждавали от обясненията на лицата В. Н. Х., Х. Д. Д., Д. Г. Б., А. Р. Л., В. Р. В.. Прието е, че Т. Д. е извършил дисциплинарно нарушение по см. на чл.100 ал.2 т.7 от ЗИНЗС, като е осъществил физическа саморазправа с Велико Х., чл.96 т.3 от ЗИНЗС- не е спазил установените правила и чл.97 т.4 от ЗИНЗС- упражнил е физическо насилие спрямо друго лице, като го е ударил многократно с дървена пръчка. Предложено е, лицето да бъде санкционирано с наказание по чл.101 т.7 във вр.чл.102 ал.2 от ЗИНЗС „изолиране в наказателна килия за срок от 14 денонощия“.

Изготвена е и докладна записка от м.инспектор С. М. Д., който е извършил преглед на видеозаписите на 25.05.2020г. за времето от 16.30 часа до 18.10 часа от камера № 15 и камера № 10. Установил е, че Т. Х. Д. се движи в коридора на 4-та група, многократно влиза във всички спални помещения, както и в помещение № 2.

Съставени са били протокол № 46/12.06.2020г. и Протокол № 49/16.06.2020г., в които е отразено, че е било проведено изслушване на Т. Х. Д..

На 26.05.2020г. е съставен от д-р А. формуляр за регистриране на травматични увреждания на Велико Х., в който е посочено, че са констатирани контузии по гърба, лява подмишница и ляво бедро с множество кръвонасядания.

Представено е и писмено обяснение от Т. Х. Д., в което е изложил, че не той а други лица -В. Х. и В. В. са удряли Велико Х. на 25.05.2020г.

Приложени по преписката са и писмените обяснения на В. Н. Х., Х. Д. Д., Д. Г. Б., А. Р. Л., В. Р. В., Ю. Х. И., М. С. И., в които е посочено, че на 25.05.2020г. около 17.00 часа Т. Х. Д. е удрял Велико Х. с пръчка по тялото. Жалбоподателят ги е заплашвал, че ако съобщят за случката и те ще бъдат подложени на физическа разправа.

С обжалваната Заповед № 251 от 16.06.2020г. и.ф. Началник на Затвора- [населено място] е наложил на Т. Х. Д. дисциплинарно наказание на основание чл.101 т.7 от ЗИНЗС „изолиране в наказателна килия за срок от 14 денонощия“ за извършено от него дисциплинарно нарушение по чл.96 т.3, чл. 97 т.4 и чл.100 ал.2 т.7 от ЗИНЗС.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, защото е депозирана в законоустановения за това срок, считано от 18.06.2020г. от лице, което има правен интерес от оспорването, доколкото процесният акт пряко и непосредствено засяга права и законни интереси на Т. Х. Д..

Разгледана по същество тя е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Актът е издаден от компетентен административен орган по чл.104 ал.1 от ЗИНЗС в рамките на предоставените му със Заповед № Л-175/11.06.2020г. права.

Оспореният акт е мотивиран по см. на чл.59 ал.2 от АПК, доколкото съдържа фактически и правни основания за издаването си. Началника на Затвора- [населено място] е формирал своите изводи въз основа на приложения и приобщен в административната преписка доказателствен материал. Заповедта е мотивирана, като изчерпателно са посочени, както правните, така и фактическите основания за постановяването ѝ, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен процес.

Мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес /широк смисъл/, съответно до отмяна на издаденото решение /чл. 168, ал. 1 и ал.4 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК/.

Не се констатираха съществени нарушения на процедурата по установяване на дисциплинарното нарушение и налагане на дисциплинарното наказание. Спазени са установените в чл.106 ал.1 от ЗИНЗС срокове за издаването на акта. От жалбоподателя Т. Х. Д. са взети писмени обяснения, както и от други лица, които са депозирали своите изложения по случая. Административният орган, преди налагане на дисциплинарното наказание е преценил характера и тежестта на нарушението. Съобразено е също и изискването на чл.105 ал.1 от ЗИНЗС, като на 12.06.2020г. и на 16.06.2020г. преди налагане на наказанието е изслушан Т. Х. Д..

Приетата от административния орган фактическа обстановка е изцяло съобразена с констатираните по преписката обстоятелства. Извършена е проверка и разследване по случая и са установени действителните събития, настъпили на 25.05.2020г. Заповедта е и материално-правно законосъобразна и не е налице отменително основание по чл.146 т.4 от АПК.

На Т. Х. Д. е наложено дисциплинарно наказание за това, че е нарушил разпоредбите на чл.96 т.3 и чл.97 т.4 от ЗИНЗС, с което е осъществил състава на чл.100 ал.1 и ал.2 т.7 от ЗИНЗС. В разпоредбата на чл.100 ал.1 от ЗИНЗС е регламентирана дефиниция за дисциплинарно нарушение - това е деяние (действие или бездействие), извършено виновно от лишените от свобода, с което се нарушава вътрешния ред, уврежда се имуществото или представлява физическо увреждане или обидно отношение към служители или лишени от свобода.

Съгласно чл.100 ал.2 т.7 от ЗИНЗС за дисциплинарно нарушение се смята физическа саморазправа с лишени от свобода или служители, както и закана за такава.

Анализът на събраните по делото писмени доказателства и установената фактическа обстановка дават основание на съда да приеме за безспорно доказано, че на 25.05.2020г. оспорващият е упражнил физическо насилие спрямо Велико Х., като го е ударил с дървена пръчка в областта на гърба, лява предмишница, ляво бедро. При медицинския преглед, извършен от д-р Е. А. са констатирани травматични увреждания по тялото на Велико Х. и множество масивни кръвонасядания. Извършеното физическо насилие от Т. Х. Д. се потвърждава от писмените обяснения на лицата В. Н. Х., Х. Д. Д., Д. Г. Б., А. Р. Л., В. Р. В., Ю. Х. И., М. С. И..

Жалбоподателят с действията си е нарушил разпоредбите на ЗИНЗС, забраняващи упражняване на физическо насилие срещу друго лице лишено от свобода, поради което деянието му съставлява дисциплинарно нарушение по чл.96 т.3 и чл.97 т.4 във вр. чл.100 ал.1 и ал.2 т.7 от ЗИНЗС, както правилно е преценил и обосновал

ответника.

При определяне вида и размера на дисциплинарното наказание, Началникът на Затвора- [населено място] е съобразил характера и тежестта на извършеното нарушение, отношението на лишения от свобода към него, като наложеното наказание по чл.101 т.7 от ЗИНЗС се явява съразмерно и адекватно на степента на нарушението. Оспорената заповед съответства и на целта на закона при изпълнението на наказанията да се осъществява контрол върху поведението на осъдените за ограничаване на възможността да извършват други престъпления и да причиняват вреди на обществото /чл.2 т.1 от ЗИНЗС/. Този контрол включва и налагането на дисциплинарни наказания за извършени от лишените на свобода нарушения на разпоредбите на ЗИНЗС, забраняващи физическата разправа в местата за изтърпяване на наказанията.

Окончателните правни изводи съдът формира, като приложи правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса по смисъла на чл. 170, ал. 1 от АПК, защото ответникът доказва съществуването на фактическото основание, посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали за неговото постановяване, за да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни за оспорващата страна Т. Х. Д. правни последици.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл.111 ал.6 от ЗИНЗС, Административен съд София-град, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Заповед № 251 от 16.06.2020г. на и.ф. Началник на Затвора- [населено място], с която на Т. Х. Д. ЕГН [ЕГН] за извършено дисциплинарно нарушение по чл.100 ал.1 и ал.2 т.7 от ЗИНЗС е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия за срок от 14 денонощия“ на основание чл.101 т.7 от ЗИНЗС.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.111 ал.5 от ЗИНЗС.

Съдия: